

картината, която даваме, краси една отъ залитъ на Мюнхенската Нова Пинаотека и обръща вниманието на всички посетители, както по върното прѣдаване на момента, който е прѣдставенъ, тъй и по крайно сполучливия колоритъ. Художникътъ е прѣдалъ съ неподражасма вѣщина единъ високо трагиченъ моментъ. Най-близкитъ приятели и роднини на мъченически загиналия Исусъ се събиратъ да го приготвятъ за вѣчното жилище и да го погледатъ още за малко врѣме. Всичко е вече свършено, скоро тѣлото трѣбва да бѣде положено въ хладния гробъ — пещера, но раздѣлата е тежка и непоносима, особно за майката, въ лицето на която художникътъ тъй сполучливо е изразилъ безпрѣдѣлната и неописуема скръбъ на любяща майка, принудена, отъ съдбата, да се раздѣли на вѣки отъ своя милъ синъ. Колкото по-вече тя го гледа, толкова по-мъчна става за нея сѣщо и за околнитъ раздѣлата, но художникътъ, е събралъ общата тѣжа въ нея като въ центръ. Това личи по лицата на присѣтвяющии на тая трагична сцена. По-малкиятъ братъ на Исуса, Иоанъ, нѣжно отдръпва майка си отъ безжизненото, но тъй привлѣкателно тѣло на кроткия, благиятъ, никому зло не сторилиятъ Исусъ, но като че и той не може тъй лесно да се отдѣли отъ трупа на своя милъ братъ. А нѣжността на тайния Исусовъ ученикъ Никодимъ, който облича Исуса въ гробната плащаница! Какъ тукъ майсторски всичко е прѣдадено!

№ 14. **Полско чедо!** Картина отъ Пеленъ, съвършенъ испански художникъ. Въ босячето, което ни рисува художникътъ въ дадената картина, ние виждаме типътъ на веселата и безгрижна дѣтска натура, която е доволна, щомъ е свободна. Малкото момченце е ходило на полето да набере малко цвѣта пролетни, за да ги продаде и занесе въ къщи нѣкоя парица. Ето го, връщайки се отъ полето весело и радостно, съ малко товарче трѣви и цвѣта на грѣбъ. За да не хаби обувката си, то ги е събуло и ходи босо и още и гологлаво съ разгърнати широки грѣди и отъ цѣлата му натура вѣе жизнерадостностъ и доволство. Навѣрно, художникътъ е искалъ да ни покаже, че обикновено сѣщинскитъ животъ не е между богатитъ люде и въ раскошнитъ салони, а тамъ по-близо до природата, майката на всѣки животъ.

№ 15. **Птицелови.** Картина отъ Перовъ, руски художникъ отъ началото на XIX-то столѣтие. Картината се пази въ Румянцовския музей въ Москва. Сюжетътъ е добръ познатъ на нашитъ малки читатели. Прѣдставени сѣ дѣдо и внуче, които сѣ страстни ловци на птици. Ловитбата става съ мръжа, която е поставена въ гората, между дърветата. Дѣдото държи вѣжето, и щомъ нѣкоя птица попадне въ мръжата, той ще го дръпне и бѣдната птичка ще стане плѣнница на внучето, което държи въ рѣжа клетката. Моментътъ прѣдставя, като че ли слѣдъ мингъ птичка ще се улови въ мръжата: вниманието е тъй силно съсредоточено и на двамата *птицелови* къмъ птичката. И обстановката и позитъ на лицата въ картината сѣ прѣдадени съ умѣние. Гледайки картината, чувствувате приятното прѣкарване на врѣмето на тия двама бездѣлници въ тая гѣста и дебелосѣчеста гора, когато възгъ отъ нея слънце пече, та изгаря всичко.

№ 16. **Клетници!** Картина отъ Трунговски, съвършенъ руски художникъ. Ето още една картина, която ще породи сълзи, може би, въ крѣхкитъ души на нашитъ малки читатели, но нека тѣ се привикнатъ отъ рано да знаятъ, че животътъ е прѣпълненъ съ горчевини, особно за бѣднитъ и изоставени люде, за които често никой не се сѣща. Нарисуваната сцена ни прѣнася въ ония далечни руски губернии, които отъ нѣколко години насамъ страдатъ отъ ужасенъ гладъ, който покосва живота на хилѣди нещастни човѣшки сѣщества, въпрѣки голѣмитъ грижи на човѣколюбиви хора. Селска хижа. Младъ момъкъ, страдающъ отъ гладъ и придиращащитъ го болести, лежи немоощенъ на коравия одъръ. Умиращъ вече, той се провиква немоощно за водица, но и нея, види се, не може да получи лесно, защото клетката му баба, която е оставена да го надглежда,

е вече слѣпа, та трѣбва съ пипане да намѣри леглото на своя внукъ. Добръ че е слѣпа, нещастницата, та да не може да види мжкитъ на своя милъ внукъ — който вече е станалъ на скелетъ!

Пролѣтъ дойде и всичко позеленѣ. Цвѣтна картина (приложение № 7) отъ Мюллеръ, нѣмски художникъ. Да! Настѣпи вече и по насъ веселата пролѣтъ и всичко позеленѣ, всичко се покри съ зелена, мека и приятна за окото покривка. Миризлизи цвѣта всѣкакви подаватъ главички изъ росната трѣва. Въздухътъ е чистъ и прѣпълненъ съ приятни миризми. По полето е тъй весело и радостно. Скоро ще почнатъ да косятъ трѣвата и всѣки любитель на хубави природни гледки, ще може да види и у насъ (и да ѣ се наслади) такава картина, каквато тая, която тъй сочно ни е нарисувалъ нѣмскиятъ художникъ.

Съдържание на книжка седма и осма.

1. **Вечерна закуска.** Живописъ отъ Кнауъсъ.
2. **Дивитъ лебеди.** Приказка отъ Андерсена, за дѣца и юноши.
3. **Черниятъ Петъръ.** Приказка отъ Елизабетъ-Гнаукъ-Кюне — за дѣца и юноши.
4. **Кратко и ясно.** Разказъ.
5. **Лисица и щъркелъ.** Басня, по Лафонтена, за дѣца и юноши.
6. **Изъ океана.** Разказъ отъ Хенрихъ Сенкевичъ, за юноши.
7. **Кметътъ въ Лаиде.** Разказъ отъ Ескиросъ.
8. **Мисирешкиятъ кракъ.** Разказъ отъ Ернестъ Легуве.
9. **Разяснения на картинитъ.**
10. **Приложения:** 4 фототип. картини, и една цвѣтна.

До нашитъ абонати.

Картината „Майчино щастие“ ще бѣде разпратена до абонатитъ заедно съ двойната IX и X-а книжка.

Ония абонати, които получаватъ направо списанието, ще получатъ тая картина чрѣзъ мѣстния настоятелъ, ако има такъвъ, или пъкъ чрѣзъ нѣкой отъ абонатитъ въ селото или града, защо, ако картината се изпрати отдѣлно може да се поврѣди по пощата.

Отдѣлнитъ абонати, прочее, ще намѣратъ, вжтрѣ въ книжката или пъкъ залепена на бандерола, бѣлѣжка, въ която ще бѣде казано чрѣзъ кого ще си получатъ картината.

Въ случай на грѣшка, яветѣ въ редакцията за справка, но съобщавайте винаги № на папката си, инакъ не се обръща внимание на никакви оплаквания.

Отъ редакцията.

До нашитъ настоятели.

Тия настоятели, които си изравниха окончателно смѣткитъ, могатъ да абонираватъ и за въ бѣдѣще, като изравняватъ отъ-врѣме-на-врѣме смѣткитъ си.